

РЕШЕНИЕ

№ 867

гр. София, 17.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 28.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **8184** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 292 АПК. Образувано е по искова молба на И. К. Г. срещу Началника на РДНСК – Югозападен район.

В исковата молба се посочва, че във връзка с влязла в сила Заповед № ДК-02-515/11.11.2011г. на началника на РДНСК – Югозападен район за премахване на незаконен строеж ищецът, на 20.07.2013г., е получил покана за доброволно изпълнение. Твърди, че с влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на ЗУТ (обн. ДВ бр. 82/2012г.) /ЗИДЗУТ/ разпоредбата на § 127 му дава възможност да узакони строежа, за който е издадена заповедта за премахване. Счита, че тази разпоредба макар да няма придадено обратно действие, има значение за изпълнението на влезли в сила преди приемането и актове за премахване на незаконни строежи. Моли съдът да установи по отношение на РДНСК Югозападен район, че до влизане в сила на отказ за узаконяване по заявление с вх. № 9400-1085(18)/12.08.2013г. Заповед № ДК-02-ЮЗР-515/11.11.2011г. не подлежи на изпълнение.

Ответникът – Началника на РДНСК Югозападен район, чрез процесуалния си представител, оспорва иска. Моли съдът да го отхвърли. Твърди, че не са налице основания за неизпълнение на заповедта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства, за да се произнесе съобрази следното:

От събраните по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:
Със Заповед № ДК-02-515/11.11.2011г. на началника на РДНСК – Югозападен район е

наредено да бъде премахнат незаконен строеж „Навеси – стопански постройки“, находящ се в УПИ IX-695, кв. 403в, кв. В. Л., по плана на [населено място], с административен адрес СО, район П., [улица], със собственик и извършител И. К. Г.. Видно от представеното по делото Определение № 623 от 06.02.2012г. по дело 11217/2011г. по описа на АССГ жалбата на Г. срещу Заповед № ДК-02-515/11.11.2011г. на началника на РДНСК – Югозападен район е оставена без разглеждане като просрочена. С покана за доброволно изпълнение № ЮЗР-11-1755-00-337/07.02.2013г. Г. е поканен да изпълни доброволно влязлата в сила заповед, в 14-дневен срок от получаване на поканата. Не са представени доказателства за датата, на която поканата е връчена на жалбоподателя, но същата е представена по делото от него и не се оспорва факта на получаването и.

Със Заявление № 9400-1085 (18)/12.08.2013г. И. К. Г., заедно с Т. Г. и Д. И. на основание § 127 от ЗИД ЗУТ са поискали узаконяването на строежа предмет на Заповед № ДК-02-515/11.11.2011г. на началника на РДНСК – Югозападен район. На 09.01.2014г. служители на СО, район П. са извършили проверка на строеж, като констатациите им са обективирани в Констативен акт № 9301-22.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Съгласно чл. 292 АПК задължението - предмет на изпълнение, може да се оспори чрез иск само въз основа на факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание. Като всички установителни иски и при този с правно основание чл. 292 от АПК от значение за допустимостта му е правния интерес на ищеца. Искът, заведен от И. К. Г. срещу началника на РДНСК – Югозападен район е допустим, като подаден от лице с правен интерес - извършител на строежа и адресат на заповедта за премахване на незаконния строеж. Предвид изложеното искът е процесуално допустим. Разгледан по същество, искът е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Искът по чл. 292 от АПК е отрицателен установителен иск. Предпоставките на иска са няколко: 1. Да има образувано изпълнително производство, въз основа на влязло в сила изпълнително основание; 2. Длъжникът по това изпълнително производство да претендира настъпване на нови факти, реализирали се след влизане в сила на изпълнителното основание, които да са довели до изключване, погасяване или отлагане на задължението, вменено с изпълнителното основание; 3. Искът да е насочен срещу вискателя по изпълнителното производство. В случая първата и третата предпоставка са налице. Налице е влязло в сила изпълнително основание – Заповед № ДК-02-515/11.11.2011г. на началника на РДНСК – Югозападен район. Въз основа на това изпълнително основание е образувано изпълнително производство, започнало с отправената до Г. покана за доброволно изпълнение. Искът е насочен срещу вискателя по изпълнителното производство – в случая началника на РДНСК – Югозападен район, които е и издател на изпълнителното основание. Предмет на иска с правно основание чл. 292, ал. 1 от АПК е установяването, че въпреки наличието на възникнало изпълнително основание, то е престанало да съществува или е станало неизискуемо, поради наличието на факти настъпили след влизане в сила на изпълнителното основание. В процесния случай ищецът се позовава на подадено заявление за узаконяване на строежа по реда на § 127 ПЗР на ЗУТ. Разпоредбата на § 127 от ПЗР на ЗИДЗУТ има материалноправен характер. При липса на норма за обратно действие тя е приложима спрямо актове за премахване на незаконни строежи или забрана за ползване на строежи, издадени след влизането й в сила - 26.11.2012 г., съгласно чл. 14 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ и е неприложима към

процесния случай, тъй като влязлата в сила заповед за премахване на незаконния строеж е издадена 11.11.2011г. Съдът не споделя доводите на ищеца, че § 127 ЗИД ЗУТ има значение за изпълнението на влезли в сила преди приемането на разпоредбата административни актове. Подаването на заявление за узаконяване по § 127 има значение преди издаването на заповед за премахване/забрана за ползване на строеж, като незаконен или най – късно при висящи производства по оспорването на заповеди за премахване/забрана за ползване на строежи, а не за влезли в сила, при които компетентния административен орган е преценил, че се касае за незаконен строеж. След влизане в сила на заповедта за премахването му и започнало изпълнително производство не следва да се преценява възможността за узаконяването му. Съдебната практика приема, че чл. 292 АПК допуска оспорването на задължението само въз основа на факти, които не са били преклюдиращи от изпълнителното основание. Това са относимите към законосъобразността на изпълнителното основание факти, които са настъпили тогава, когато вече не са могли да бъдат приобщени и ценени в производството по издаването или оспорването му. Този момент съвпада с издаването на изпълнителното основание, когато то не подлежи на оспорване. Когато е оспорено по съдебен ред, моментът е на приключването на устните състезания в последната инстанция, пред която е било допустимо приобщаването на факта, т. е. в последната инстанция по същество. Изменението на нормативната уредба, не е нов факт по смисъла на чл. 292 АПК, които следва да се взема предвид при влязло в сила изпълнително основание. В процесния случай, Г. е просрочил жалбата си, поради което издадената заповед за премахване на незаконния строеж е влязла в сила. Изменението на нормативната уредба след това не е основание за уважаване на предявения отрицателен установителен иск.

С оглед изложеното искът е неоснователен и като такъв следва да се отхвърли. Ответникът не претендира разноски, вкл. и за юрисконсултско възнаграждение и не е сторил такива, поради което не му се присъждат. Доколкото по делото не е внесена държавна такса за образуването и разглеждането му, и с оглед изхода на спора, ищецът следва да бъде осъден за внасянето и по сметка на АССГ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 292 АПК предявен от И. К. Г. срещу Началника на РДНСК – Югозападен район да бъде установено по отношение на РДНСК Югозападен район, че до влизане в сила на отказ за узаконяване по заявление с вх. № 9400-1085(18)/12.08.2013г., Заповед № ДК-02-ЮЗР-515 от 11.11.2011г. не подлежи на изпълнение.

ОСЪЖДА И. К. Г. да заплати по сметка на Административен съд София - град държавна такса в размер на 10,00 лева за образуване и разглеждане на делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Административен съдия:

